

อักษรย่อชื่อคัมภีร์

อักษรย่อบอกชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาบาลี และภาษาไทย ผู้วิจัยใช้ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉพาะคัมภีร์อรรถกถาภาษาไทย ใช้พระไตรปิฎกและอรรถกถาของมหามกุฏราชวิทยาลัย (ชุด ๙๑ เล่ม) อักษรย่อเรียงตามลำดับคัมภีร์ ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.มหา.	(บาลี)	วินัยปิฎก	ภิกขุวิภังคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.มหา.	(ไทย)	วินัยปิฎก	ภิกขุวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ.ป.	(บาลี)	วินัยปิฎก	ปริวาร	(ภาษาบาลี)
วิ.ป.	(ไทย)	วินัยปิฎก	ปริวาร	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ปา.	(บาลี)	ทีฆนิกาย	ปาฏิภควคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.ปา.	(ไทย)	ทีฆนิกาย	ปาฏิภควรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปิณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.อุ.	(บาลี)	มชฌิมนิกาย	อุปริปิณณาสกปาติ	(ภาษาบาลี)
ม.อุ.	(ไทย)	มัชฌิมนิกาย	อุปริปิณณาสก	(ภาษาไทย)
ส.ส.	(บาลี)	สัญญตตนิกาย	สคาถวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ส.ส.	(ไทย)	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ส.นิ.	(บาลี)	สัญญตตนิกาย	นิทานวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ส.นิ.	(ไทย)	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ข.	(บาลี)	สัญญตตนิกาย	ขนธวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ส.ข.	(ไทย)	สังยุตตนิกาย	ขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ส.สพ.	(บาลี)	สัญญตตนิกาย	สพายตนวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ส.สพ.	(ไทย)	สังยุตตนิกาย	สพายตนวรรค	(ภาษาไทย)
อง.เอกก.	(บาลี)	องคุตตรนิกาย	เอกกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.เอกก.	(ไทย)	อังคุตตรนิกาย	เอกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.	(บาลี)	องคุตตรนิกาย	จตุกกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.จตุกก.	(ไทย)	อังคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ฉกก.	(บาลี)	องคุตตรนิกาย	ฉกกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.ฉกก.	(ไทย)	อังคุตตรนิกาย	ฉกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทสก.	(บาลี)	องคุตตรนิกาย	ทสกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.ทสก.	(ไทย)	อังคุตตรนิกาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ขุ.	(บาลี)	ขุททกนิกาย	ขุททกปาฐปาติ	(ภาษาบาลี)
ขุ.ขุ.	(ไทย)	ขุททกนิกาย	ขุททกปาฐะ	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ.	(บาลี)	ขุททกนิกาย	ธมมปทปาติ	(ภาษาบาลี)

ช.ธ.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	ธัมมบท	(ภาษาไทย)
ช.อิตฺติ.	(บาลี)	ชุตทกนิกาย	อิตฺตวุตฺตกปาฬิ	(ภาษาบาลี)
ช.อิตฺติ.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	อิตฺตวุตฺตกะ	(ภาษาไทย)
ช.สุ.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	สุตฺตนิบาต	(ภาษาไทย)
ช.เถร.	(บาลี)	ชุตทกนิกาย	เถรคาถาปาฬิ	(ภาษาบาลี)
ช.เถร.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	เถรคาถา	(ภาษาไทย)
ช.เถรี.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	เถรีคาถา	(ภาษาไทย)
ช.ชา.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	ชาดก	(ภาษาไทย)
ช.ม.	(บาลี)	ชุตทกนิกาย	มหานิทฺเทสปาฬิ	(ภาษาบาลี)
ช.ม.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	มหานิทฺเทส	(ภาษาไทย)
ช.จุ.	(บาลี)	ชุตทกนิกาย	จุฬินิทฺเทสปาฬิ	(ภาษาบาลี)
ช.จุ.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	จุฬินิทฺเทส	(ภาษาไทย)
ช.ป.	(บาลี)	ชุตทกนิกาย	ปฏิสัมภิตามคฺคปาฬิ	(ภาษาบาลี)
ช.ป.	(ไทย)	ชุตทกนิกาย	ปฏิสัมภิตามรรค	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สง.	(บาลี)	อภิธมฺมปิฎก	ธมฺมสงคณิปาฬิ	(ภาษาบาลี)
อภิ.สง.	(ไทย)	อภิธัมมปิฎก	ธัมมสังคณี	(ภาษาไทย)
อภิ.วิ.	(บาลี)	อภิธมฺมปิฎก	วิภังคปาฬิ	(ภาษาบาลี)
อภิ.วิ.	(ไทย)	อภิธัมมปิฎก	วิภังค์	(ภาษาไทย)

อรรถกถา

อรรถกถา ผู้วิจัยใช้อรรถกถาแปลภาษาไทยฉบับมหาวิทยาลัย พระไตรปิฎกชุด ๙๑ เล่ม อักษรย่อคัมภีร์ใช้หลักการเดียวกับพระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาฯ เพียงแต่เพิ่มอักษรย่ออรรถกถาไว้หลังคัมภีร์ เช่น

วิ.มหา.อ.	หมายถึง	วินัยปิฎก	มหาวิภังค์	อรรถกถา
ที.ปา.อ.	หมายถึง	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	อรรถกถา
สํ.นิ.อ.	หมายถึง	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	อรรถกถา
สํ.ข.อ.	หมายถึง	สังยุตตนิกาย	ขันธวรรค	อรรถกถา
อง.จตุกก.อ.	หมายถึง	อังคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	อรรถกถา
ช.ธ.อ.	หมายถึง	ชุตทกนิกาย	ธัมมบท	อรรถกถา

การใช้หมายเลขย่อ

การใช้หมายเลขย่ออ้างอิงพระไตรปิฎกภาษาบาลีและไทย จะแจ้งเล่ม ข้อ หน้า ตามลำดับ เช่น ขุ.ธ. (บาลี) ๒๕/๒๑/๑๙ หมายถึง ขุททนิกาย ธรรมบท ฉบับภาษาบาลี เล่มที่ ๒๕ ข้อ ๒๑ หน้า ๑๙, ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๒๑/๒๔ หมายถึง ขุททนิกาย ธรรมบท ฉบับภาษาไทย เล่มที่ ๒๕ ข้อ ๒๑ หน้า ๒๔

การอ้างอิงอรรถกถา ผู้วิจัยใช้ฉบับแปลของมหาวิทยาลัย โดยทั่วไปจะแจ้งคัมภีร์ เล่ม ภาค หน้า ตามลำดับ เช่น วิ.ม.อ. ๔/๑/๕๘ หมายถึง วินัยปิฎก มหาวรรค อรรถกถา เล่มที่ ๔ ภาคที่ ๑ หน้าที่ ๕๘, แต่บางคัมภีร์เป็นเรื่องราวติดต่อหลายเล่มอย่างคัมภีร์ชาดก คัมภีร์ธรรมบท เป็นต้น จะเพิ่ม ตอนที่ เช่น ขุ.ธ.อ. ๑/๒/๒/๓๖๑ หมายถึง ขุททนิกาย ธรรมบท อรรถกถา เล่ม ๑ ภาคที่ ๒ ตอนที่ ๒ หน้า ๓๖๑, ขุ.เถร.อ. ๒/๓/๒/๒๗๐ หมายถึง ขุททนิกาย เถรคาถา อรรถกถา เล่มที่ ๒ ภาคที่ ๓ ตอนที่ ๒ หน้า ๒๗๐ เป็นต้น